

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์

ในบทนี้จะกล่าวถึงผลที่ได้จากการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำเสนอข้อมูล ที่รวบรวมได้ทั้งจากการสัมภาษณ์และจากการส่งแบบสอบถามไปยังผู้ตอบบัญชีรับอนุญาต ซึ่ง ข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจะถูกเก็บรวบรวมและเสนอในรูปแบบตารางเพื่อความสะดวก ข้อมูลที่เกี่ยวกับ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ และการตีความจากผลการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป เกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการกำหนดขนาดตัวอย่างในการตรวจสอบบัญชี นอกจากนี้ยัง ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการกำหนดขนาดตัวอย่าง ปัจจัยที่ผู้ตอบบัญชีใช้ในการพิจารณาเพื่อ กำหนดขนาดตัวอย่าง และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะกล่าวอยู่ในบทนี้ด้วย ในการนำเสนอผลงานวิจัย จะแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจสอบบัญชี

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ของการกำหนดขนาดตัวอย่างและปัจจัยที่มีผลต่อการ กำหนดขนาดตัวอย่าง

ส่วนที่ 5 การใช้ปัจจัยเพื่อกำหนดขนาดตัวอย่างในการตรวจสอบ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1.1 รายละเอียดแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับ

ในการทำวิจัยผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลจากผู้ตอบบัญชี 2 กลุ่ม คือ 1) ผู้ตอบบัญชีรับ อนุญาตที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ และ 2) ผู้ตอบบัญชีที่ให้ความยินยอมในการเผยแพร่ข้อมูลในทะเบียนรายชื่อผู้ตอบบัญชีรับอนุญาต และ ปฏิบัติงานในสำนักงานตรวจสอบบัญชี ซึ่งมีผู้ตอบบัญชีทั้งสิ้น 431 ท่าน โดยผู้วิจัยได้คำนวณ ขนาดตัวอย่างที่จำเป็นต้องใช้ได้เท่ากับ 81 ตัวอย่าง (ดูได้จากการคำนวณขนาดตัวอย่างในบทที่ 3)

หรือคิดเป็นร้อยละ 19 ของประชากรทั้งหมด ในการจัดส่งแบบสอบถามผู้วิจัยได้จัดส่งแบบสอบถามไปยังผู้สอบบัญชีทั้งสิ้น 350 ชุด และได้รับตอบกลับมาทั้งสิ้น 48 ชุด ซึ่งน้อยกว่าขนาดตัวอย่างที่จำเป็น จึงต้องดำเนินการจัดส่งแบบสอบถามครั้งที่ 2 อีกจำนวน 250 ชุด และได้รับตอบกลับมา 38 ชุด ซึ่งเมื่อรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับทั้งสองครั้งแล้วพบว่า มีปริมาณตามที่ต้องการแล้ว จึงนำแบบสอบถามดังกล่าวไปใช้ในการประมวลผลต่อไป

ตาราง 4-1 แสดงการจัดส่งและจำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

ครั้งที่	วันที่จัดส่ง	จำนวนที่ส่ง	จำนวนที่ต้องการ	จำนวนที่ได้รับ
1	25 มิ.ย. 46	350	81	48
2	1 ส.ค. 46	250	33	38
รวม				86

จากตาราง 4-1 จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับมีทั้งสิ้น 86 ชุด ซึ่งในจำนวนดังกล่าว มีแบบสอบถาม 2 ชุดที่ส่งกลับมาโดยได้รับแจ้งว่าผู้สอบบัญชีได้ลาออกจากสำนักงานแล้ว และมีแบบสอบถามจำนวน 3 ชุดที่ได้รับตอบกลับมาโดยมีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการนำไปประมวลผล ดังนั้นจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับ และสามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์มีจำนวนทั้งสิ้น 81 ชุดซึ่งคิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

1.2 ประเภทของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม

ประเภทของผู้สอบบัญชี	จำนวนที่ต้องการ		จำนวนที่ได้รับและใช้ในการวิเคราะห์	
	จำนวน	%	จำนวน	%
Big 4	41	51%	42	52%
Non Big 4	40	49%	39	48%
รวม	81	100%	81	100%

จากตาราง 4-2 จำนวนตัวอย่างที่จำเป็นต่อการวิจัยมีเท่ากับ 81 ราย ซึ่งประกอบด้วย 2 กลุ่ม คือ

กลุ่มที่ 1 ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 จำนวน 41 ราย คิดเป็นร้อยละ 51

กลุ่มที่ 2 ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 49

การที่ผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนตัวอย่างของผู้สอบบัญชีทั้งสองกลุ่ม ให้มีจำนวนที่ใกล้เคียงกันนั้นเนื่องจาก ในการทำวิจัยผู้วิจัยต้องการศึกษาความแตกต่างระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัยเพื่อกำหนดขนาดตัวอย่าง ซึ่งหากจำนวนของผู้สอบบัญชีทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันมาก อาจทำให้ผลที่ได้จากการวิเคราะห์เกิดความคลาดเคลื่อน

จากการรวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับมา พบว่ามีแบบสอบถามที่สามารถนำมาใช้ในการประมวลผลและวิเคราะห์ทั้งหมด 81 ชุด ประกอบด้วย

1. ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 จำนวน 42 ราย คิดเป็นร้อยละ 52

2. ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 48

ส่วนที่ 2 ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

จากข้อมูลของแบบสอบถามที่ได้รับตอบกลับสามารถแยกพิจารณา โดยแบ่งตามประเภทของผู้สอบบัญชีกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ได้ดังนี้

2.1 ข้อมูลแบ่งตามประเภทของผู้สอบบัญชีและเพศ สามารถนำมาแจกแจงได้ดังนี้

ตาราง 4-3 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและเพศ

ประเภทกลุ่มของผู้สอบบัญชี		เพศ		รวม
		ชาย	หญิง	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	25	17	42
	%	60%	40%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	21	18	39
	%	54%	46%	100%
รวม	จำนวน	46	35	81
	%	57%	43%	100%

จากตาราง 4-3 พบว่าจำนวนผู้สอบบัญชีที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 81 ราย เป็นผู้สอบบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานกลุ่ม Big 4 ทั้งหมด 42 ราย โดยเป็นเพศชายเท่ากับ 25 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 60 และเพศหญิงเท่ากับ 17 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 40 ส่วนผู้สอบบัญชีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในสำนักงานกลุ่ม Big 4 มีทั้งหมด 39 ราย โดยเป็นเพศชายเท่ากับ 21 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 54 และเพศหญิงเท่ากับ 18 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 46

2.2 ข้อมูลแบ่งตามประเภทของผู้สอบบัญชีและอายุ สามารถนำมาแจกแจงได้ดังนี้

ตาราง 4-4 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและอายุ

ประเภทกลุ่มของผู้สอบบัญชี		อายุ				รวม
		ต่ำกว่า 30 ปี	31 - 40 ปี	41 - 50 ปี	มากกว่า 50 ปี	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	5	15	20	2	42
	%	12%	36%	48%	4%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	7	17	10	5	39
	%	18%	44%	26%	12%	100%
รวม	จำนวน	12	32	30	7	81
	%	15%	40%	37%	8%	100%

จากตาราง 4-4 จำนวนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ที่ตอบแบบสอบถามมีอายุต่ำกว่า 30 ปี เท่ากับ 5 รายคิดเป็นร้อยละ 12 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 15 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 36 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี เท่ากับ 20 รายคิดเป็นร้อยละ 48 และมีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 2 รายคิดเป็นร้อยละ 4 ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ที่ตอบแบบสอบถามมีอายุต่ำกว่า 30 ปี เท่ากับ 7 รายคิดเป็นร้อยละ 18 มีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี จำนวน 17 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 44 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี เท่ากับ 10 รายคิดเป็นร้อยละ 26 และมีอายุมากกว่า 50 ปี จำนวน 5 รายคิดเป็นร้อยละ 12

2.3 ข้อมูลแบ่งตามประเภทของผู้สอบบัญชีและการศึกษา สามารถนำมาแจกแจงได้ดังนี้

ตาราง 4-5 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและระดับการศึกษา

ประเภทกลุ่มของผู้สอบบัญชี		ระดับการศึกษา			รวม
		ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	7	35	0	42
	%	17%	83%	0%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	18	21	0	39
	%	46%	54%	0%	100%
รวม	จำนวน	25	56	0	81
	%	31%	69%	0%	100%

จากตาราง 4-5 พบว่าจำนวนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ที่ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุดเท่ากับ 35 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 83 และระดับปริญญาตรีเท่ากับ 7 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 17 ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ที่ตอบแบบสอบถามพบว่ามี การศึกษาระดับปริญญาโทมากที่สุดเท่ากับ 21 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 54 และระดับปริญญาตรีเท่ากับ 18 รายหรือคิดเป็นร้อยละ 46 และผู้สอบบัญชีทั้งสองกลุ่มไม่มีผู้จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก

2.4 ข้อมูลแบ่งตามประเภทของผู้สอบบัญชีและการได้รับการรับรองโดยสำนักงาน ก.ล.ต. สามารถนำมาแจกแจงได้ดังนี้

ตาราง 4-6 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและการรับรองโดยสำนักงาน ก.ล.ต.

ประเภทกลุ่มของผู้สอบบัญชี		รับรองโดยสำนักงาน ก.ล.ต.		รวม
		ใช่	ไม่ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	10	32	42
	%	24%	76%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	7	32	39
	%	18%	82%	100%
รวม	จำนวน	17	64	81
	%	21%	79%	100%

จากตาราง 4-6 พบว่า ผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้สอบบัญชีที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งสิ้น 10 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 24 และไม่ได้รับการรับรองเท่ากับ 32 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 76 ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้สอบบัญชีที่ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งสิ้น 7 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 18 และไม่ได้รับการรับรองเท่ากับ 32 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 82

2.5 ข้อมูลแบ่งตามประเภทของผู้สอบบัญชีและประสบการณ์ทำงาน สามารถนำมาแจกแจงได้ดังนี้

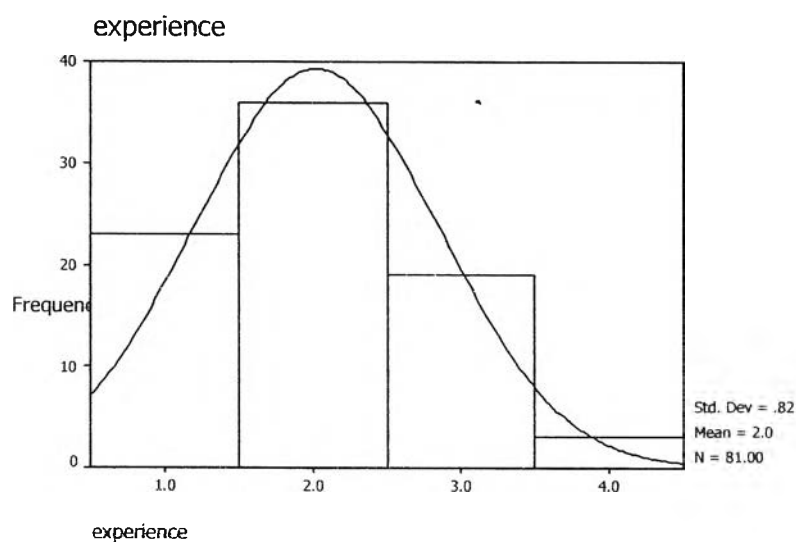
ตาราง 4-7 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและประสบการณ์ด้านการตรวจสอบ

ประเภทกลุ่มของ ผู้สอบบัญชี		ประสบการณ์ด้านตรวจสอบ				รวม
		ต่ำกว่า 10 ปี	11 - 20 ปี	21 - 30 ปี	มากกว่า 30 ปี	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	11	18	12	1	42
	%	26%	43%	29%	2%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	12	18	7	2	39
	%	31%	46%	18%	5%	100%
รวม	จำนวน	23	36	19	3	81
	%	28%	44%	23%	5%	100%

จากตาราง 4-7 พบว่าผู้สอบบัญชีที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ซึ่งมีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 10 - 20 ปี มากที่สุดถึง 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 43 อันดับสองคือมีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 12 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 29 อันดับสามคือมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 11 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 26 ส่วนผู้สอบบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 30 ปีมีจำนวนน้อยที่สุดคือเท่ากับ 1 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 2

ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 มีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 10 - 20 ปี มากที่สุดถึง 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 46 รองลงมาคือมีประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 12 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 31 อันดับสามคือมีประสบการณ์ทำงานระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 7 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 18 ส่วนผู้สอบบัญชีที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า 30 ปีมีจำนวนน้อยที่สุดคือเท่ากับ 2 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 5

รูปที่ 4 - 1 แสดงการแจกแจงประสบการณ์ทำงานของผู้สอบบัญชี

ประสบการณ์ของผู้สอบบัญชีได้ถูกแบ่งออกเป็น 4 ช่วงคือ

ช่วงที่ 1 ประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 10 ปี กำหนดให้มีค่า = 1

ช่วงที่ 2 ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 11 - 20 ปี กำหนดให้มีค่า = 2

ช่วงที่ 3 ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 21 - 30 ปี กำหนดให้มีค่า = 3

ช่วงที่ 4 ประสบการณ์ทำงานมากกว่า 30 ปี กำหนดให้มีค่า = 4

จากแผนภูมิ ซึ่งแสดงการแจกแจงประสบการณ์ทำงานของผู้สอบบัญชีพบว่า ข้อมูลมีลักษณะสมมาตรหรือเป็นข้อมูลที่มีการแจกแจงแบบปกติ (mean = median = mode = 2) เนื่องจากในการวิจัยได้ทำการศึกษาจากกลุ่มของผู้สอบบัญชีที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง ซึ่งหากได้รับข้อมูลจากกลุ่มของผู้สอบบัญชีซึ่งมีประสบการณ์ทำงานที่ไม่มีการแจกแจงแบบปกติ อาจทำให้ข้อสรุปที่ได้เกิดความคลาดเคลื่อนก็ได้

ส่วนที่ 3 ข้อมูลการตรวจสอบบัญชี

จากข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถาม สามารถนำข้อมูลในส่วนของการตรวจสอบมาประมวลผลได้ดังต่อไปนี้

3.1 เกณฑ์การกำหนดความมีสาระสำคัญจากระดับงบการเงิน

ตาราง 4-8 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและการกำหนดความมีสาระสำคัญ

เกณฑ์การกำหนดความมี สาระสำคัญ	Big 4		Non Big 4		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. กำหนดจากยอดขาย	30	31%	22	22%	52	27%
2. กำหนดจากสินทรัพย์รวม	28	29%	20	20%	48	25%
3. กำหนดจากส่วนของผู้ถือหุ้น	5	5%	10	10%	15	8%
4. กำหนดจากกำไร(ขาดทุน) ก่อนภาษีเงินได้	14	14%	28	29%	42	22%
5. กำหนดจากกำไร(ขาดทุน) สุทธิ	18	19%	12	12%	30	15%
6. อื่นๆ	2	2%	6	7%	8	3%
รวม	97	100%	98	100%	195	100%

จากตาราง 4-8 ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นผู้สอบบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงานกลุ่ม Big 4 กำหนดความมีสาระสำคัญจากระดับงบการเงินโดยรวม ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดสูงสุด อันดับแรกคือ กำหนดจากยอดขายคิดเป็นร้อยละ 31 รองลงมาคือกำหนดจากสินทรัพย์รวมคิดเป็นร้อยละ 29 กำหนดจากกำไร(ขาดทุน)สุทธิคิดเป็นร้อยละ 19 กำหนดจากกำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษีเงินได้คิดเป็นร้อยละ 14 และสุดท้ายคือกำหนดจากส่วนของผู้ถือหุ้นคิดเป็นร้อยละ 5

ส่วนผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 กำหนดความมีสาระสำคัญจากระดับงบการเงินโดยรวม ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดสูงสุดอันดับแรกคือ กำหนดจากกำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษีเงินได้คิดเป็นร้อยละ 29 กำหนดจากยอดขายคิดเป็นร้อยละ 22 กำหนดจากสินทรัพย์รวมคิดเป็นร้อยละ

ละ 20 กำหนดจากกำไร(ขาดทุน)สุทธิคิดเป็นร้อยละ 12 และสุดท้ายคือกำหนดจากส่วนของผู้ถือหุ้นคิดเป็นร้อยละ 10

โดยระดับความมีสาระสำคัญที่ผู้สอบบัญชีใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดมีดังนี้

- 1.กำหนดจากยอดขาย ระหว่าง 0.75% – 5.00% สูงถึงร้อยละ 56
- 2.กำหนดจากสินทรัพย์รวม ระหว่าง 2.00% – 5.00% สูงถึงร้อยละ 50
- 3.กำหนดจากส่วนของผู้ถือหุ้น ระหว่าง 1.00% – 3.00% สูงถึงร้อยละ 73
- 4.กำหนดจากกำไร(ขาดทุน)ก่อนภาษีเงินได้ ณ ระดับ 10% ร้อยละ 35 และ ณ ระดับ 5% ร้อยละ 30
- 5.กำหนดจากกำไร(ขาดทุน)สุทธิ ณ ระดับ 5% และ 10% เท่ากันคือร้อยละ 23

3.2 การกำหนดความมีสาระสำคัญในยอดคงเหลือแต่ละบัญชี

ตาราง 4-9 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและการกำหนดความมีสาระสำคัญในยอดคงเหลือ

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		การกำหนดความมีสาระสำคัญในยอดคงเหลือ			รวม
		เฉลี่ยจากระดับงบ การเงิน	กำหนดเฉพาะ แต่ละบัญชี	อื่นๆ	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	28	12	2	42
	%	67%	29%	4%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	17	13	9	39
	%	44%	33%	23%	100%
รวม	จำนวน	45	25	11	81
	%	56%	31%	13%	100%

จากตาราง 4-9 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและการกำหนดความมีสาระสำคัญในยอดคงเหลือ ผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้วิธีการกำหนดความมีสาระสำคัญในยอดคงเหลือแต่ละบัญชี โดยกำหนดจากความมีสาระสำคัญระดับงบการเงินเฉลี่ยเข้าแต่ละบัญชีมากที่สุดคือ 28 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 67 และรองลงมาคือกำหนดเฉพาะในยอดคงเหลือแต่ละบัญชีมีจำนวน 12 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 29 เช่นเดียวกับผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ซึ่งกำหนดจากความมีสาระสำคัญระดับงบการเงินเฉลี่ยเข้าแต่ละบัญชีมากที่สุดคือ 17 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 44 และ รองลงมาคือกำหนดเฉพาะในยอดคงเหลือแต่ละบัญชีมีจำนวน 13 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 33

3.3 วิธีการเลือกรายการตรวจสอบ

ตาราง 4-10 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและวิธีการเลือกรายการ

วิธีการเลือกรายการ	Big 4		Non Big 4		รวม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
1. เลือกทุกรายการที่มีมูลค่าสูงกว่าที่กำหนด	31	37%	35	47%	66	42%
2. เลือกบางรายการในช่วงเวลาหนึ่งๆ	8	10%	11	15%	19	12%
3. เลือกทุกรายการในช่วงเวลาหนึ่งๆ	10	12%	9	12%	19	12%
4. เลือกทุกรายการที่ X1,X2,X3....	34	41%	19	26%	53	34%
รวม	83	100%	74	100%	157	100%

จากตาราง 4-10 พบว่าผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้วิธีการเลือกรายการสูงสุดอันดับแรกคือ เลือกทุกรายการที่ X1, X2, X3.... คิดเป็นร้อยละ 41 โดยวิธีการเลือกรายการเพื่อนำมาทดสอบดังกล่าวเป็นวิธีการเลือกรายการที่เป็นตัวแทนของประชากร ซึ่งในการปฏิบัติงานตรวจสอบผู้สอบบัญชีจะใช้วิธีการเลือกตัวอย่างเพื่อนำมาทดสอบ และสรุปผลเกี่ยวกับลักษณะ

ของประชากร ดังนั้นวิธีการเลือกรายการ โดยเลือกทุกรายการที่ X1, X2, X3.... จะทำให้ผู้สอบ บัญชีได้รับตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ทำการตรวจสอบ

ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ใช้วิธีการเลือกรายการ โดยเลือกทุกรายการ ที่มีมูลค่าสูงกว่าที่กำหนดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47 ซึ่งผู้สอบบัญชีเห็นว่ารายการที่มีมูลค่าสูงนั้น เป็นรายการที่มีสาระสำคัญ ซึ่งหากมีข้อผิดพลาดกับรายการที่มีสาระสำคัญอาจส่งผลถึงการแสดงความเห็นของผู้สอบบัญชี

3.4 วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-11 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและวิธีกำหนดขนาด ตัวอย่าง

ประเภทกลุ่มของผู้สอบบัญชี		วิธีกำหนดขนาดตัวอย่าง			รวม
		ใช้วิธีทางสถิติ	ใช้ดุลยพินิจ	ใช้ทั้งสองวิธี	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	2	12	28	42
	%	5%	29%	66%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	3	21	15	39
	%	8%	54%	38%	100%
รวม	จำนวน	5	33	43	81
	%	6%	41%	53%	100%

ในการกำหนดขนาดตัวอย่างอาจได้มาจากการใช้วิธีทางสถิติหรือการใช้ดุลยพินิจ หรือใช้ทั้งสองวิธี ซึ่งจากตาราง 4-11 พบว่าผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ทั้งสองวิธีในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 66 รองลงมาคือใช้ดุลยพินิจอย่างเดียวในการกำหนดขนาดตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 29 ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ใช้ดุลยพินิจอย่างเดียวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 54 รองลงมาคือใช้ทั้งสองวิธีในการกำหนดขนาดตัวอย่างซึ่งคิดเป็นร้อยละ 38

ส่วนที่ 4 ความสัมพันธ์ของการกำหนดขนาดตัวอย่างและปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ในส่วนนี้เป็นผลลัพธ์ที่ได้โดยใช้กรณีศึกษา เพื่อศึกษาการกำหนดขนาดตัวอย่าง ซึ่งกำหนดให้ปัจจัยต่างๆ มีการเปลี่ยนแปลง และสังเกตการกำหนดขนาดตัวอย่างในแต่ละสถานการณ์ว่ามีการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ ซึ่งหากมีการเปลี่ยนแปลงปัจจัยแล้วส่งผลทำให้ขนาดตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลง แสดงว่าปัจจัยดังกล่าวผู้สอบบัญชีเห็นว่ามีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ในการทดสอบจะให้วิธีการทดสอบทางสถิติคือ Correlation ซึ่งการทดสอบจะมีสมมติฐาน 2 ชนิดคือ สมมติฐานหลัก (H_0) และสมมติฐานรอง (H_1) ซึ่งในสมมติฐานหลักจะให้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) = 0 คือไม่มีความสัมพันธ์กัน และในสมมติฐานรองจะให้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ρ) \neq 0 นั่นคือ มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งการปฏิเสธสมมติฐานหลักก็ต่อเมื่อค่า Significant (Sig) น้อยกว่า ระดับนัยสำคัญ (α) โดยในการทดสอบใช้ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

4.1 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างระหว่างระดับต่างๆ ของความเสี่ยงจากการควบคุม ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูง

ตาราง 4-12 การทดสอบความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างระหว่างระดับต่างๆ ของความเสี่ยงจากการควบคุม ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูง

		high inherent risk, high control risk	high inherent risk, moderate control risk	high inherent risk, low control risk
high inherent risk, high control risk	Pearson Correlation	1	.886*	.569*
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000
	N	81	81	81
high inherent risk, moderate control risk	Pearson Correlation	.886*	1	.811*
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000
	N	81	81	81
high inherent risk, low control risk	Pearson Correlation	.569*	.811*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.
	N	81	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

high Inherent Risk = ความเสี่ยงสืบเนื่องสูง

high Control Risk = ความเสี่ยงจากการควบคุมสูง

moderate Control Risk = ความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง

low Control Risk = ความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ

1) H_0 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง ($p = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง ($p \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.886$ และ Sig (2 – tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2) H_0 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ($p = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ($p \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.569$ และ Sig (2 – tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3) H_0 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ($p = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมกลางมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ($p \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.811$ และ $\text{Sig} (2 - \text{tailed}) = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมกลางมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือ 1) สัดส่วนของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงกับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง 2) สัดส่วนของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ และ 3) สัดส่วนของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมกลางมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสูงและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ มีความสัมพันธ์กันและทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงจากการควบคุมมีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-13 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างระหว่างระดับต่างๆ
ของความเสียหายจากการควบคุม ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องกลาง

Correlations

		moderate inherent risk,high control risk	moderate inherent risk, moderate control risk	moderate inherent risk,low control risk
moderate inherent risk,high control risk	Pearson Correlation	1	.903*	.667*
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000
	N	81	81	81
moderate inherent risk, moderate control risk	Pearson Correlation	.903*	1	.760*
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000
	N	81	81	81
moderate inherent risk,low control risk	Pearson Correlation	.667*	.760*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.
	N	81	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

moderate Inherent Risk = ความเสี่ยงสี่เบื้องกลาง

high Control Risk = ความเสียหายจากการควบคุมสูง

moderate Control Risk = ความเสียหายจากการควบคุมกลาง

low Control Risk = ความเสียหายจากการควบคุมต่ำ

1) H_0 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องกลางและความเสียหายจากการควบคุมสูง
ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องกลางและความเสียหายจากการ
ควบคุมกลาง ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องกลางและความเสียหายจากการควบคุมสูงมี
ความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องกลางและความเสียหายจากการควบคุม
กลาง ($\rho \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.903$ และ Sig (2 - tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่า
ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องกลางและความเสียหายจากการควบคุม
สูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องกลางและความเสียหายจากการ
ควบคุมกลาง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

กลางและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ มีความสัมพันธ์กันและทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงจากการควบคุมมีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-14 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างระหว่างระดับต่างๆ ของ ความเสี่ยงจากการควบคุม ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องต่ำ

Correlations

		low inherent risk,high control risk	low inherent risk, moderate control risk	low inherent risk,low control risk
low inherent risk,high control risk	Pearson Correlation	1	.863*	.543*
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000
	N	81	81	81
low inherent risk, moderate control risk	Pearson Correlation	.863*	1	.675*
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000
	N	81	81	81
low inherent risk,low control risk	Pearson Correlation	.543*	.675*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.
	N	81	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

low Inherent Risk = ความเสี่ยงสี่เบื้องต่ำ

high Control Risk = ความเสี่ยงจากการควบคุมสูง

moderate Control Risk = ความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง

low Control Risk = ความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ

1) H_0 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสี่เบื้องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง ($\rho \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.863$ และ $\text{Sig (2 - tailed)} = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2) H_0 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ($\rho \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.543$ และ $\text{Sig (2 - tailed)} = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3) H_0 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมกลางไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมกลางมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ($\rho \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.675$ และ $\text{Sig (2 - tailed)} = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือ ขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมกลางมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือ 1) สัดส่วนของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงกับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง 2) สัดส่วนของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมสูงมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ และ 3) สัดส่วนของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมกลางมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำและความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ มีความสัมพันธ์กันและทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงจากการควบคุมมีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-15 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับความเสี่ยงสืบเนื่องและความเสี่ยงจากการควบคุมต่างๆ

ระดับความเสี่ยง	ความเสี่ยงจากการควบคุมสูง	ความเสี่ยงจากการควบคุมกลาง	ความเสี่ยงจากการควบคุมต่ำ
ความเสี่ยงสืบเนื่องสูง	3.83	2.96	2.09
ความเสี่ยงสืบเนื่องกลาง	3.33	2.32	1.65
ความเสี่ยงสืบเนื่องต่ำ	2.77	1.81	1.33

ขนาดตัวอย่างที่กำหนดให้ผู้สอบบัญชีเลือกตอบได้ถูกแบ่งระดับออกเป็น 6 ช่วง ดังนี้

ช่วงที่ 1 ขนาดตัวอย่างระหว่าง 0 – 30 รายการ	กำหนดให้มีค่า = 1
ช่วงที่ 2 ขนาดตัวอย่างระหว่าง 31 – 60 รายการ	กำหนดให้มีค่า = 2
ช่วงที่ 3 ขนาดตัวอย่างระหว่าง 61 – 90 รายการ	กำหนดให้มีค่า = 3
ช่วงที่ 4 ขนาดตัวอย่างระหว่าง 91 – 120 รายการ	กำหนดให้มีค่า = 4
ช่วงที่ 5 ขนาดตัวอย่างระหว่าง 121– 150 รายการ	กำหนดให้มีค่า = 5
ช่วงที่ 6 ขนาดตัวอย่าง มากกว่า 150 รายการ	กำหนดให้มีค่า = 6

จากตารางพบว่า ณ ระดับความเสี่ยงจากการควบคุมอยู่ในระดับสูงและความเสี่ยงสืบเนื่องมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับสูง กลาง ต่ำ พบว่าระดับเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีเลือกมีการเปลี่ยนแปลงลดลงจาก 3.83 , 3.33 และ 2.77 ตามลำดับ ส่งผลทำให้ขนาดตัวอย่างมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกัน นั่นคือลดลงตามการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยง

สืบเนื่อง ซึ่งอาจพิจารณา ณ ระดับความเสี่ยงจากการควบคุมในระดับกลางและต่ำก็จะได้ผลเช่นเดียวกัน ซึ่งแสดงว่าขนาดตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงสืบเนื่อง

4.2 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่าง กับ ข้อผิดพลาดที่พบในงวดบัญชีก่อน

ตาราง 4-16 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับข้อผิดพลาดที่พบในงวดบัญชีก่อน

		MISS1	MISS2	MISS3
MISS1	Pearson Correlation	1	.661*	.599*
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000
	N	81	79	81
MISS2	Pearson Correlation	.661*	1	.802*
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000
	N	79	79	79
MISS3	Pearson Correlation	.599*	.802*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.
	N	81	79	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Miss 1 = ข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญ

Miss 2 = ข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิมน้อยแต่มีมูลค่าสูง

Miss 3 = ข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิมน้อยแต่มีมูลค่าต่ำ

1) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิมน้อยแต่มีมูลค่าสูง

($p = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิมน้อยแต่มีมูลค่าสูง ($p \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.661$ และ Sig (2 - tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญกับขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิมน้อยแต่มีมูลค่าสูง มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิดมากแต่มีมูลค่าต่ำ ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิดมากแต่มีมูลค่าต่ำ ($\rho \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.661$ และ $\text{Sig} (2 - \text{tailed}) = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญกับขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิดมากแต่มีมูลค่าต่ำ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือ 1) สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญ กับขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิดน้อยแต่มีมูลค่าสูง และ 2) สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญ กับขนาดตัวอย่างกรณีข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิดมากแต่มีมูลค่าต่ำ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งแสดงว่า ข้อผิดพลาดที่พบในงวดบัญชีก่อนมีผลต่อขนาดตัวอย่างในการสอบบัญชี

ตาราง 4-17 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับต่างๆ ของข้อผิดพลาดที่พบในงวดบัญชีก่อน

ข้อผิดพลาดในงวดบัญชีก่อน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ไม่มีสาระสำคัญ	1.73	1.063
มีปริมาณรายการที่ผิดน้อยแต่มีมูลค่าสูง	2.31	1.462
มีปริมาณรายการที่ผิดมากแต่มีมูลค่าต่ำ	2.58	1.448

เมื่อพิจารณาตาราง 4-17 พบว่าหากข้อผิดพลาดที่พบในงวดบัญชีก่อนไม่มีสาระสำคัญค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างจะเท่ากับ 1.73 แต่หากข้อผิดพลาดที่พบในงวดบัญชีก่อนมีปริมาณรายการที่ผิดน้อยแต่มีมูลค่าสูง หรือมีปริมาณรายการที่ผิดมากแต่มีมูลค่าต่ำ ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.31 และ 2.58 ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับการทดสอบทางสถิติ นั่นคือ ข้อผิดพลาดที่พบในงวดบัญชีก่อนมีผลต่อขนาดตัวอย่าง

4.3 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับระยะเวลาในการตรวจสอบ

ตาราง 4-18 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับระยะเวลาในการตรวจสอบ

		TIME1	TIME2	TIME3
TIME1	Pearson Correlation	1	.862*	.764*
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000
	N	81	81	81
TIME2	Pearson Correlation	.862*	1	.951*
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000
	N	81	81	81
TIME3	Pearson Correlation	.764*	.951*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.
	N	81	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Time 1 = ระยะเวลาในการตรวจสอบจริงมีน้อยกว่าระยะเวลาที่วางแผนไว้

Time 2 = ระยะเวลาในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงระยะเวลาที่วางแผนไว้

Time 3 = ระยะเวลาในการตรวจสอบจริงมีมากกว่าระยะเวลาที่วางแผนไว้

1) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงมีน้อยกว่าระยะเวลาที่วางแผนไว้
ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงระยะเวลาที่วางแผนไว้ ($p = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงมีน้อยกว่าระยะเวลาที่วางแผนไว้
มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงระยะเวลาที่วางแผนไว้ ($p \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.862$ และ Sig (2 – tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงน้อยกว่าระยะเวลาที่วางแผนไว้ กับขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงระยะเวลาที่วางแผนไว้ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงระยะเวลาที่วางแผนไว้
ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงมีมากกว่าระยะเวลาที่
วางแผนไว้ ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงระยะเวลาที่วางแผนไว้
มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงมีมากกว่าระยะเวลาที่
วางแผนไว้ ($\rho \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.951$ และ Sig (2 - tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่า
ปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงระยะเวลาที่วางแผน
ไว้ กับขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงมากกว่าระยะเวลาที่วางแผนไว้ มี
ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือ 1) สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงน้อยกว่า
ระยะเวลาที่วางแผนไว้ กับขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงระยะเวลาที่
วางแผนไว้ และ 2) สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงกับ
ระยะเวลาที่วางแผนไว้ กับขนาดตัวอย่างกรณีระยะเวลาในการตรวจสอบจริงมากกว่าระยะเวลาที่
วางแผนไว้ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งแสดงว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบมี
ผลต่อขนาดตัวอย่างในการสอบบัญชี

ตาราง 4-19 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับต่างๆ ของระยะเวลาในการ
ตรวจสอบ

ระยะเวลาในการตรวจสอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
มีน้อยกว่าระยะเวลาที่วางแผนไว้	1.94	1.187
ใกล้เคียงกับระยะเวลาที่วางแผน	2.68	1.272
มีมากกว่าระยะเวลาที่วางแผน	2.98	1.422

เมื่อพิจารณาราง 4-19 พบว่าหากระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบใกล้เคียงกับระยะ
ที่วางแผนไว้ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างเท่ากับ 2.68 แต่หากระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบมีน้อยกว่า
ระยะเวลาที่วางแผน ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างจะลดลงเป็น 1.94 และเพิ่มขึ้นเป็น 2.98 หาก

ระยะเวลาในการตรวจสอบจริงมีมากกว่าระยะเวลาที่วางแผน ซึ่งสอดคล้องกับการทดสอบทางสถิติ นั่นคือ ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบมีผลต่อขนาดตัวอย่าง

4.4 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับการเปลี่ยนระบบบัญชี

ตาราง 4-20 การทดสอบความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับการเปลี่ยนระบบบัญชี

		SYSTEM1	SYSTEM2
SYSTEM1	Pearson Correlation	1	.862*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	81	81
SYSTEM2	Pearson Correlation	.862*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level

System 1 = ไม่มีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวด

System 2 = มีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวด

H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีไม่มีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวดไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีมีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวด ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีไม่มีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวดมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีมีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวด ($\rho \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.862$ และ Sig (2 - tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) แสดงว่าปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือสัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีไม่มีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวด กับขนาดตัวอย่างกรณีมีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวดมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงระบบบัญชีจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-21 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ของการเปลี่ยนระบบบัญชี

การเปลี่ยนระบบบัญชี	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ไม่มีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวด	2.07	1.222
มีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวด	2.98	1.710

เมื่อพิจารณาราง 4-21 พบว่าหากกิจการไม่มีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวดค่าเฉลี่ยตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีเลือกเท่ากับ .07 แต่หากมีการเปลี่ยนระบบบัญชีภายในงวดค่าเฉลี่ยของตัวอย่างจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.98 ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปที่ได้จากการทดสอบทางสถิติ นั่นคือการเปลี่ยนแปลงระบบบัญชีเป็นปัจจัยที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

4.5 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับการเปลี่ยนนโยบายทางการบัญชี

ตาราง 4-22 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับการเปลี่ยนนโยบายทางการบัญชี

Correlations

		POLICY1	POLICY2
POLICY1	Pearson Correlation	1	.706*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	81	81
POLICY2	Pearson Correlation	.706*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level

Policy 1 = ไม่มีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวด

Policy 2 = มีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวด

H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีไม่มีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวดไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีมีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวด ($p = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีไม่มีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวดมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีมีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวด ($p \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.706$ และ $\text{Sig (2 - tailed)} = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) แสดงว่า ปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือ สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีไม่มีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวด กับขนาดตัวอย่างกรณีมีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวดมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-23 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ของการเปลี่ยนนโยบายการบัญชี

การเปลี่ยนนโยบายการบัญชี	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ไม่มีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวด	2.00	1.140
มีการเปลี่ยนนโยบายการบัญชีภายในงวด	2.48	1.459

จากตาราง 4-23 พบว่าหากกิจการไม่มีการเปลี่ยนนโยบายบัญชีภายในงวด ค่าเฉลี่ยตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีเลือกเท่ากับ 2.00 แต่หากมีการเปลี่ยนนโยบายบัญชีภายในงวด ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.48 ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปที่ได้จากการทดสอบทางสถิติ นั่นคือการเปลี่ยนแปลงนโยบายบัญชีเป็นปัจจัยที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

4.6 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับ การเปลี่ยนผู้บริหาร

ตาราง 4-24 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับการเปลี่ยนผู้บริหาร

Correlations

		administrator1	administrator2
administrator1	Pearson Correlation	1	.755*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	81	81
administrator2	Pearson Correlation	.755*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

administrator 1 = ไม่มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารภายในงวด

administrator 2 = มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารภายในงวด

H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีไม่มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารภายในงวดไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารภายในงวด ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีไม่มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารภายในงวดมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารภายในงวด ($\rho \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.755$ และ Sig (2 - tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) แสดงว่าปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือ สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีไม่มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารภายในงวดกับขนาดตัวอย่างกรณีมีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารภายในงวด มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนแปลงผู้บริหารจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-25 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ของการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร

การเปลี่ยนผู้บริหาร	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ไม่มีการเปลี่ยนผู้บริหารภายในงวด	1.89	1.140
มีการเปลี่ยนผู้บริหารภายในงวด	2.27	1.285

จากตาราง 4-25 พบว่าหากกิจการไม่มีการเปลี่ยนผู้บริหารภายในงวดค่าเฉลี่ยตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีเลือกเท่ากับ 1.89 แต่หากมีการเปลี่ยนผู้บริหารภายในงวดขนาดค่าเฉลี่ยของตัวอย่างจะเพิ่มเป็น 2.27 ซึ่งสอดคล้องกับข้อสรุปที่ได้จากการทดสอบทางสถิติ นั่นคือการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารเป็นปัจจัยที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

4.7 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับ การเป็นลูกค้ารายเก่า/ใหม่

ตาราง 4-26 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับการเป็นลูกค้ารายเก่า/ใหม่

Correlations			
		CLIENT1	CLIENT2
CLIENT1	Pearson Correlation	1	.829*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	81	81
CLIENT2	Pearson Correlation	.829*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level

Client 1 = กรณีลูกค้ารายเก่า (ผู้สอบบัญชีได้ตรวจสอบบัญชีงวดก่อน)

Client 2 = กรณีลูกค้ารายใหม่ (ผู้สอบบัญชีรับงานสอบบัญชีครั้งแรก)

H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีเป็นลูกค้ารายเก่าไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีเป็นลูกค้ารายใหม่ ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีเป็นลูกค้ารายเก่ามีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีเป็นลูกค้ารายใหม่ ($\rho \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.829$ และ Sig (2 - tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) แสดงว่า ปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือสัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีเป็นลูกค้ารายเก่า กับขนาดตัวอย่างกรณีเป็นลูกค้ารายใหม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นลักษณะการเป็นลูกค้ารายใหม่หรือรายเก่าจึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-27 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ของการเป็นลูกค้ารายเก่า/ใหม่

ลักษณะลูกค้า	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เป็นลูกค้าเก่า	2.18	1.022
เป็นลูกค้าใหม่	2.77	1.638

จากตาราง 4-27 พบว่าหากบริษัทลูกค้ำเป็นลูกค้ำเก่าค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีเลือกเท่ากับ 2.18 แต่หากผู้สอบบัญชีรับงานตรวจสอบครั้งแรก(ลูกค้ำใหม่) ค่าเฉลี่ยตัวอย่างจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.77 นั่นคือการเป็นลูกค้ำรายเก่า/ใหม่ มีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง

4.8 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับอัตราส่วนทางการเงิน

ตาราง 4-28 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับอัตราส่วนทางการเงิน

Correlations

		RATIO1	RATIO2	RATIO3
RATIO1	Pearson Correlation	1	.829*	.833*
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000
	N	81	81	81
RATIO2	Pearson Correlation	.829*	1	.755*
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000
	N	81	81	81
RATIO3	Pearson Correlation	.833*	.755*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.
	N	81	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Ratio 1 = อัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันสูงกว่าปีก่อนมาก

Ratio 2 = อัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน

Ratio 3 = อัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันต่ำกว่าปีก่อนมาก

1) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันสูงกว่าปีก่อนมากไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน ($p = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันสูงกว่าปีก่อนมากมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน ($p \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.829$ และ $\text{Sig} (2 - \text{tailed}) = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันสูงกว่าปีก่อนมากกับขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อนไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันต่ำกว่าปีก่อนมาก ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อนมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันต่ำกว่าปีก่อนมาก ($\rho \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.755$ และ $\text{Sig (2 - tailed)} = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อนกับขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันต่ำกว่าปีก่อนมาก มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือ 1) สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันสูงกว่าปีก่อนมากกับขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน และ 2) สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน กับขนาดตัวอย่างกรณีอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันต่ำกว่าปีก่อนมาก มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งแสดงว่าอัตราส่วนทางการเงิน มีผลต่อขนาดตัวอย่างในการสอบบัญชี

ตาราง 4-29 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับต่างๆ ของอัตราส่วนทางการเงิน

อัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบัน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สูงกว่าอัตราส่วนทางการเงินปีก่อนมาก	2.56	1.155
ใกล้เคียงอัตราส่วนทางการเงินปีก่อน	1.77	1.012
ต่ำกว่าอัตราส่วนทางการเงินปีก่อนมาก	2.77	1.638

เมื่อพิจารณาตาราง 4-29 พบว่าหากอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันใกล้เคียงกับอัตราส่วนทางการเงินปีก่อน ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีเลือกเท่ากับ 1.77 แต่หากอัตราส่วนทางการเงินปีปัจจุบันสูงกว่า หรือต่ำกว่าอัตราส่วนทางการเงินปีก่อนมาก ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างจะเพิ่มขึ้น ดังนั้นอัตราส่วนทางการเงินจึงมีความสัมพันธ์ต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง

4.9 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับ ต้นทุนการตรวจสอบ

ตาราง 4-30 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับต้นทุนการตรวจสอบ

		COST1	COST2	COST3
COST1	Pearson Correlation	1	.706*	.854*
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000
	N	81	81	81
COST2	Pearson Correlation	.706*	1	.805*
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000
	N	81	81	81
COST3	Pearson Correlation	.854*	.805*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.
	N	81	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Cost 1 = ต้นทุนในการตรวจสอบจริงสูงกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้

Cost 2 = ต้นทุนในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงต้นทุนที่วางแผนไว้

Cost 3 = ต้นทุนในการตรวจสอบจริงต่ำกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้

1) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงสูงกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้ไม่มีความสัมพันธ์ กับขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงต้นทุนที่วางแผนไว้

($p = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงสูงกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงต้นทุนที่วางแผนไว้

($p \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.706$ และ $\text{Sig} (2 - \text{tailed}) = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่า ปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงสูงกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้ กับขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงต้นทุนที่วางแผนไว้ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

- 2) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงต้นทุนที่วางแผนไว้ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงต่ำกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้ ($\rho = 0$)
- H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงต้นทุนที่วางแผนไว้มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงต่ำกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้ ($\rho \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.805$ และ $\text{Sig} (2 - \text{tailed}) = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงต้นทุนที่วางแผนไว้กับขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงต่ำกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือ 1) สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงสูงกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้ กับขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงต้นทุนที่วางแผนไว้ และ 2) สัดส่วนของขนาดตัวอย่าง กรณีขนาดตัวอย่างต้นทุนในการตรวจสอบจริงใกล้เคียงต้นทุนที่วางแผนไว้ กับขนาดตัวอย่างกรณีต้นทุนในการตรวจสอบจริงต่ำกว่าต้นทุนที่วางแผนไว้ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งแสดงว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบมีผลต่อขนาดตัวอย่างในการสอบบัญชี

ตาราง 4-31 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับต่างๆ ของต้นทุนในการตรวจสอบ

ต้นทุนในการตรวจสอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สูงกว่าต้นทุนที่วางแผน	1.89	1.095
ใกล้เคียงกับต้นทุนที่วางแผน	2.33	1.294
ต่ำกว่าต้นทุนที่วางแผน	2.65	1.569

จากตาราง 4-31 พบว่าหากต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบใกล้เคียงกับต้นทุนที่วางแผนไว้ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างเท่ากับ 2.33 แต่หากต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบมีน้อยกว่าต้นทุนที่วางแผน ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างจะเพิ่มเป็น 2.65 และลดลงเป็น 1.89 หากต้นทุนในการตรวจสอบจริงมีสูงกว่าต้นทุนที่วางแผน ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบทางสถิติ นั่นคือ ต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบมีผลต่อขนาดตัวอย่าง

4.10 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับรายการทางบัญชี

ตาราง 4-32 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับรายการทางบัญชี

		transaction1	transaction2	transaction3
transaction1	Pearson Correlation	1	.947*	.913*
	Sig. (2-tailed)	.	.000	.000
	N	81	81	81
transaction2	Pearson Correlation	.947*	1	.950*
	Sig. (2-tailed)	.000	.	.000
	N	81	81	81
transaction3	Pearson Correlation	.913**	.950**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.
	N	81	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

transaction 1 = รายการทางบัญชีปีปัจจุบันน้อยกว่าปีก่อนมาก

transaction 2 = รายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน

transaction 3 = รายการทางบัญชีปีปัจจุบันมากกว่าปีก่อนมาก

1) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันน้อยกว่าปีก่อนไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันน้อยกว่าปีก่อนมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน ($\rho \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.947$ และ Sig (2 - tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันน้อยกว่าปีก่อนกับขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2) H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันมากกว่าปีก่อน ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันมากกว่าปีก่อน ($\rho \neq 0$)

ได้ค่า $r = 0.950$ และ Sig (2 - tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) จึงสรุปว่าปฏิเสธ H_0 นั่นคือขนาดตัวอย่างกรณีขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน กับขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันมากกว่าปีก่อน มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือ 1) สัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันน้อยกว่าปีก่อนกับขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน และ 2) สัดส่วนของขนาดตัวอย่าง ขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงปีก่อน กับขนาดตัวอย่างกรณีรายการทางบัญชีปีปัจจุบันมากกว่าปีก่อน มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ซึ่งแสดงว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบมีผลต่อขนาดตัวอย่างในการสอบบัญชี

ตาราง 4-33 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ณ ระดับต่างๆ ของรายการทางบัญชี

รายการทางบัญชีปีปัจจุบัน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
น้อยกว่ารายการทางบัญชีปีก่อนมาก	2.09	1.196
ใกล้เคียงกับรายการทางบัญชีปีก่อน	2.26	1.282
มากกว่ารายการทางบัญชีปีก่อนมาก	2.58	1.465

จากตาราง 4-33 พบว่าหากรายการทางบัญชีปีปัจจุบันใกล้เคียงกับรายการทางบัญชีปีก่อนค่าเฉลี่ยของตัวอย่างเท่ากับ 2.33 หากรายการทางบัญชีปีปัจจุบันน้อยกว่ารายการทางบัญชีปีก่อนมาก ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างจะลดลงเป็น 2.09 และเพิ่มขึ้นเป็น 2.58 หากรายการทางบัญชีปีปัจจุบันมากกว่ารายการทางบัญชีปีก่อนมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบทางสถิติ นั่นคือ รายการทางบัญชีที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

4.11 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับ การใช้ Software ในการตรวจสอบ

ตาราง 4-34 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับ การใช้ Software ในการตรวจสอบ

		audit software1	aodit software2
audit software1	Pearson Correlation	1	.498*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	81	81
aodit software2	Pearson Correlation	.498*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Audit Software 1 = นำ Audit Software มาใช้ในการตรวจสอบ

Audit Software 2 = ไม่นำ Audit Software มาใช้ในการตรวจสอบ

H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีนำ Audit Software มาใช้ในการตรวจสอบไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีไม่นำ Audit Software มาใช้ในการตรวจสอบ ($\rho = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีนำ Audit Software มาใช้ในการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีไม่นำ Audit Software มาใช้ในการตรวจสอบ ($\rho \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.498$ และ Sig (2 – tailed) = 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 (α) แสดงว่าปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือสัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีนำ Audit Software มาใช้ในการตรวจสอบกับขนาดตัวอย่างกรณีไม่นำ Audit Software มาใช้ในการตรวจสอบมีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นการนำ Audit Software มาใช้จึงเป็นปัจจัยที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-35 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ของการใช้ Software ในการตรวจสอบ

การใช้ Software ในการตรวจสอบ	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
นำ Audit Software มาในการตรวจสอบ	2.36	1.452
ไม่นำ Audit Software มาในการตรวจสอบ	2.47	1.492

จากตาราง 4-35 พบว่าหากบริษัทนำ Audit Software มาในการตรวจสอบ ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีเลือกเท่ากับ 2.36 แต่ถ้าไม่นำ Audit Software มาในการตรวจสอบ ค่าเฉลี่ยตัวอย่างจะเพิ่มขึ้นเป็น 2.47 นั่นคือ การใช้ Software ในการตรวจสอบมีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง

4.12 ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับ การจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

ตาราง 4-36 การทดสอบ ความสัมพันธ์ของขนาดตัวอย่างกับการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

Correlations

		COMPANY1	COMPANY2
COMPANY1	Pearson Correlation	1	.918*
	Sig. (2-tailed)	.	.000
	N	81	81
COMPANY2	Pearson Correlation	.918*	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.
	N	81	81

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

Company 1 = เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

Company 2 = ไม่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

H_0 : ขนาดตัวอย่างกรณีเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ไม่มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีไม่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ($p = 0$)

H_1 : ขนาดตัวอย่างกรณีเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับขนาดตัวอย่างกรณีไม่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ($p \neq 0$)

โดยค่า $r = 0.918$ และ $\text{Sig} (2 - \text{tailed}) = 0.00$ ซึ่งน้อยกว่า $0.05 (\alpha)$ แสดงว่า ปฏิเสธ H_0 ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

นั่นคือสัดส่วนของขนาดตัวอย่างกรณีเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ กับขนาดตัวอย่างกรณีไม่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ดังนั้นการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อขนาดตัวอย่าง

ตาราง 4-37 ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่าง ของการจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์

การจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	2.56	1.458
ไม่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	2.07	1.207

จากตาราง 4-37 พบว่าหากบริษัทเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ค่าเฉลี่ยของขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีเลือกเท่ากับ 2.56 แต่ถ้าบริษัทไม่เป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ค่าเฉลี่ยตัวอย่างจะลดลงเป็น 2.07 นั่นคือ การเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์มีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ส่วนที่ 5 การใช้ปัจจัยเพื่อกำหนดขนาดตัวอย่างในการตรวจสอบ

ในส่วนนี้เป็นการทดสอบเกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการกำหนดขนาดตัวอย่าง ซึ่งปัจจัยบางส่วนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ระบุในมาตรฐานการสอบบัญชี และในการทดสอบต่อไปนี้เป็น การทดสอบเพื่อให้ทราบว่าผู้สอบบัญชีได้พิจารณาปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างหรือไม่ และมีความแตกต่างในการใช้ปัจจัยระหว่างผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 และ Non Big 4 หรือไม่

ในการทดสอบผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบทางสถิติคือ Chi square ซึ่งเป็นการทดสอบความเป็นอิสระระหว่างตัวแปร 2 ตัว โดยสมมติฐานหลักจะทดสอบตัวแปร 2 ตัวเป็นอิสระต่อกัน ส่วนในสมมติฐานรองคือ ตัวแปร 2 ตัวไม่เป็นอิสระต่อกัน และจะปฏิเสธสมมติฐานหลักเมื่อค่า Asymp.Sig (2-sided) น้อยกว่า ระดับนัยสำคัญ (α) โดยในการทดสอบใช้ระดับนัยสำคัญ 0.05

5.1 ความเชื่อมั่นที่ผู้สอบบัญชีต้องการในระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายใน

ตาราง 4-38 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นที่ผู้สอบบัญชีต้องการในระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายใน

ประเภทกลุ่มของผู้สอบบัญชี		ความเชื่อมั่นที่ผู้สอบบัญชีต้องการในระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายใน		รวม
		ไม่ใช้	ใช้	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	2	40	42
	%	5%	95%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	7	32	39
	%	18%	82%	100%
รวม	จำนวน	9	72	81
	%	11%	89%	100%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีทั้งสองกลุ่มใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นที่ผู้สอบบัญชีต้องการในระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายในเหมือนกัน โดยผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าว 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 95 ส่วนผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยทั้งสิ้น 32 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 82

โดยเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด 4 อันดับคือ ทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือ ลดปัญหาการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดขนาดตัวอย่าง ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการกำหนดขนาดตัวอย่าง สุดท้ายคือทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุด คือ ไม่มีเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงในการประเมิน รองลงมาคือ วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำใช้ไม่จำเป็นต้องประเมิน และเป็นเรื่องที่ยากในการประเมินให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

ตาราง 4-39 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและความเชื่อมั่นที่ผู้สอบบัญชีต้องการในระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายใน

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	3.560 ^b	1	.059		
Continuity Correction ^a	2.350	1	.125		
Likelihood Ratio	3.722	1	.054		
Fisher's Exact Test				.081	.061
Linear-by-Linear Association	3.516	1	.061		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 2 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 4.33.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นที่ผู้สอบบัญชีต้องการในระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายในมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นที่ผู้สอบบัญชีต้องการในระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายใน

เมื่อพิจารณาค่า Continuity Correction ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้จะพบว่าค่า Continuity Correction = 2.350 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.125 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญคือ 0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกใช้ปัจจัยความเชื่อมั่นที่ผู้สอบบัญชีต้องการในระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายใน

5.2 อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมที่ผู้สอบบัญชียอมรับได้

ตาราง 4-40 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมที่ผู้สอบบัญชียอมรับได้

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมที่ผู้สอบบัญชี ยอมรับได้		รวม
		ไม่ใช้	ใช้	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	7	35	42
	%	17%	83%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	20	19	39
	%	51%	49%	100%
รวม	จำนวน	27	54	81
	%	33%	67%	100%

ความแตกต่างของประเภทของผู้สอบบัญชี มีผลต่อการเลือกใช้ปัจจัยอัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมที่ผู้สอบบัญชียอมรับได้ ซึ่งดูได้จากตาราง 4-40 โดยผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าวถึงร้อยละ 83 ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยเพียง ร้อยละ 49

ซึ่งเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด 4 อันดับคือ ทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการกำหนดขนาดตัวอย่าง สุดท้ายคือลดปัญหาการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุด คือ ไม่มีเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงในการประเมิน รองลงมาคือวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำใช้ไม่จำเป็นต้องประเมิน และสำนักงานไม่ได้กำหนดให้ใช้

ตาราง 4-41 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและอัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมที่ผู้สอบบัญชียอมรับได้

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	10.904 ^b	1	.001		
Continuity Correction ^a	9.402	1	.002		
Likelihood Ratio	11.228	1	.001		
Fisher's Exact Test				.002	.001
Linear-by-Linear Association	10.769	1	.001		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 13.00.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้ปัจจัยอัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมที่ผู้สอบบัญชียอมรับได้มีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยอัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมที่ผู้สอบบัญชียอมรับได้

เมื่อพิจารณาค่า Continuity Correction ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้จะพบว่าค่า Continuity Correction = 9.402 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.002 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยอัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมที่ผู้สอบบัญชียอมรับได้

5.3 อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมซึ่งผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ

ตาราง 4-42 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมซึ่งผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมซึ่งผู้สอบบัญชี คาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ		รวม
		ไม่ใช่	ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	21	21	42
	%	50%	50%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	28	11	39
	%	72%	28%	100%
รวม	จำนวน	49	32	81
	%	60%	40%	100%

ความแตกต่างของประเภทของผู้สอบบัญชี มีผลต่อการเลือกใช้ปัจจัย อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมซึ่งผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ ซึ่งดูได้จาก ตาราง 4-42 โดยผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าวร้อยละ 50 ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยเพียง ร้อยละ 28

ซึ่งเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด 4 อันดับคือ ทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือลดปัญหาการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดขนาดตัวอย่าง ทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ สุดท้ายคือใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุดคือ ไม่มีเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงในการประเมิน รองลงมาคือวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำใช้ไม่จำเป็นต้องประเมิน อันดับสามคือเป็นเรื่องที่ยากในการประเมิน

ตาราง 4-43 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและอัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมซึ่งผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	4.019 ^b	1	.045		
Continuity Correction ^a	3.159	1	.076		
Likelihood Ratio	4.070	1	.044		
Fisher's Exact Test				.068	.037
Linear-by-Linear Association	3.970	1	.046		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 15.41.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้ปัจจัยอัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมซึ่งผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัย อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมซึ่งผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ

เมื่อพิจารณาค่า Continuity Correction ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้จะพบว่าค่า Continuity Correction = 3.159 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.076 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ 0.05 ซึ่งยอมรับสมมติฐานหลัก แต่หากพิจารณาค่า Pearson Chi-Square พบว่ามีค่า Sig = 0.045 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ และเมื่อพิจารณาสัดส่วนการใช้ปัจจัยดังกล่าวพบว่ามีความแตกต่างในการใช้ปัจจัย ซึ่งผู้สอบบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 มีสัดส่วนการใช้ปัจจัยมากกว่าผู้สอบบัญชีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยอัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมซึ่งผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ

5.4 ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปได้ว่าความเสี่ยงจากการควบคุมอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริง

ตาราง 4-44 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปได้ว่าความเสี่ยงจากการควบคุมอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริง

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปได้ว่าความเสี่ยง จากการควบคุมอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริง		รวม
		ไม่ใช่	ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	7	35	42
	%	17%	83%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	22	17	39
	%	56%	44%	100%
รวม	จำนวน	29	52	81
	%	36%	64%	100%

จากตาราง 4-44 พบว่าผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าวร้อยละ 83 ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยเพียง ร้อยละ 44 ซึ่งตรงกับข้อสรุป นั่นคือความแตกต่างของประเภทของผู้สอบบัญชี มีผลต่อการเลือกใช้ปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปได้ว่าความเสี่ยงจากการควบคุมอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริง

ซึ่งเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุดอันดับแรกคือ ทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการกำหนดขนาดตัวอย่างทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ สุดท้ายคือลดปัญหาการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุด คือ ไม่มีเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงในการประเมิน รองลงมาคือวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำใช้ไม่จำเป็นต้องประเมิน และอันดับสามคือไม่มีผลหรือมีผลเพียงเล็กน้อยต่อขนาดตัวอย่างจึงไม่พิจารณา

ตาราง 4-45 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปได้ว่าความเสี่ยงจากการควบคุมอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริง

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	13.897 ^b	1	.000		
Continuity Correction ^a	12.222	1	.000		
Likelihood Ratio	14.398	1	.000		
Fisher's Exact Test				.000	.000
Linear-by-Linear Association	13.726	1	.000		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 13.96.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้ปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปได้ว่าความเสี่ยงจากการควบคุมอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริงมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปได้ว่าความเสี่ยงจากการควบคุมอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริง

เมื่อพิจารณาค่า Continuity Correction ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้จะพบว่าค่า Continuity Correction = 12.222 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปได้ว่าความเสี่ยงจากการควบคุมอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริง

5.5 ความเสี่ยงสืบเนื่อง

ตาราง 4-46 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย ความเสี่ยงสืบเนื่อง

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		ความเสี่ยงสืบเนื่อง		รวม
		ไม่ใช้	ใช้	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	2	40	42
	%	5%	95%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	6	33	39
	%	15%	85%	100%
รวม	จำนวน	8	73	81
	%	10%	90%	100%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีทั้งสองกลุ่มใช้ปัจจัยความเสี่ยงสืบเนื่องมากเหมือนกัน โดยผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าว 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 95 ส่วนผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยทั้งสิ้น 33 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 85

โดยเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด อันดับแรกคือทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือ ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการกำหนดขนาดตัวอย่างลดปัญหาการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดขนาดตัวอย่าง สุดท้ายคือทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุดคือ วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำให้ไม่จำเป็นต้องประเมิน รองลงมาคือ ไม่มีเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงในการประเมิน สุดท้ายคือไม่มีผลหรือมีผลต่อขนาดตัวอย่างเพียงเล็กน้อยจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา

ตาราง 4-47 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและ ความเสี่ยงสืบเนื่อง

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	2.564 ^b	1	.109		
Continuity Correction ^a	1.509	1	.219		
Likelihood Ratio	2.654	1	.103		
Fisher's Exact Test				.146	.109
Linear-by-Linear Association	2.532	1	.112		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 2 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3.85.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้บัญชีความเสี่ยงสืบเนื่องมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บัญชีความเสี่ยงสืบเนื่อง

จากตาราง 4-47 พบว่าค่า Continuity Correction = 1.509 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.219 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญคือ 0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกใช้บัญชีความเสี่ยงสืบเนื่อง

5.6 ความเสี่ยงจากการควบคุม

ตาราง 4-48 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย ความเสี่ยงจากการควบคุม

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		ความเสี่ยงจากการควบคุม		รวม
		ไม่ใช่	ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	2	40	42
	%	5%	95%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	6	33	39
	%	15%	85%	100%
รวม	จำนวน	8	73	81
	%	10%	90%	100%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีทั้งสองกลุ่มใช้ปัจจัยความเสี่ยงจากการควบคุมมากเหมือนกัน โดยผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 95 ส่วนผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 85

โดยเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด อันดับแรกคือทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือ ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการกำหนดขนาดตัวอย่างทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ และสุดท้ายคือ ลดปัญหาการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุดคือ ไม่มีเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงในการประเมิน รองลงมาคือวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำใช้ไม่จำเป็นต้องประเมิน สุดท้ายคือไม่มีผลหรือมีผลต่อขนาดตัวอย่างเพียงเล็กน้อยจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา

ตาราง 4-49 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและ ความเสี่ยงจากการควบคุม

Chi-Square Tests

	Value	df ^a	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	2.564 ^b	1	.109		
Continuity Correction ^a	1.509	1	.219		
Likelihood Ratio	2.654	1	.103		
Fisher's Exact Test				.146	.109
Linear-by-Linear Association	2.532	1	.112		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 2 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3.85.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกให้ปัจจัยความเสี่ยงจากการควบคุมมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกให้ปัจจัยความเสี่ยงจากการควบคุม

จากตาราง 4-49 พบว่าค่า Continuity Correction = 1.509 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.219 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญคือ 0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกให้ปัจจัยความเสี่ยงจากการควบคุม

5.7 ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปว่าไม่มีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญแต่ในข้อเท็จจริงมีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ

ตาราง 4-50 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปว่าไม่มีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญแต่ในข้อเท็จจริงมีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปว่าไม่มี ข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญแต่ในข้อเท็จจริงมี ข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ		รวม
		ไม่ใช่	ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	16	26	42
	%	38%	62%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	28	11	39
	%	72%	28%	100%
รวม	จำนวน	44	37	81
	%	54%	46%	100%

จากตาราง 4-50 พบว่าผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าวร้อยละ 62 ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยเพียง ร้อยละ 28 ซึ่งตรงกับข้อสรุป นั่นคือความแตกต่างของประเภทของผู้สอบบัญชี มีผลต่อการเลือกใช้ปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปว่าไม่มีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญแต่ในข้อเท็จจริงมีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ

ซึ่งเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุดอันดับแรกคือ ทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการกำหนดขนาดตัวอย่าง สุดท้ายคือลดปัญหาการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดขนาดตัวอย่าง

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุดคือ ไม่มีเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงในการประเมิน รองลงมาคือวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำใช้ไม่จำเป็นต้องประเมิน และอันดับสามคือเป็นเรื่องที่ยากในการประเมิน

ตาราง 4-51 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและ ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปว่าไม่มีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญแต่ในข้อเท็จจริงมีข้อผิดพลาด ที่เป็นสาระสำคัญ

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	9.255 ^b	1	.002		
Continuity Correction ^a	7.947	1	.005		
Likelihood Ratio	9.463	1	.002		
Fisher's Exact Test				.004	.002
Linear-by-Linear Association	9.141	1	.002		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 17.81.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้ปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปว่าไม่มีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญแต่ในข้อเท็จจริงมีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปว่าไม่มีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญแต่ในข้อเท็จจริงมีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ

เมื่อพิจารณาค่า Continuity Correction ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้จะพบว่าค่า Continuity Correction = 7.947 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.005 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัย ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปว่าไม่มีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญแต่ในข้อเท็จจริงมีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ

5.8 ข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้

ตาราง 4-52 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		ข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้		รวม
		ไม่ใช่	ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	4	38	42
	%	10%	90%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	8	31	39
	%	21%	79%	100%
รวม	จำนวน	12	69	81
	%	15%	85%	100%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้ทั้งสิ้น 38 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 90 ส่วนผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยทั้งสิ้น 31 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 79

โดยเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด อันดับแรกคือทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือ ทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการกำหนดขนาดตัวอย่าง สุดท้ายคือลดปัญหาการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดขนาดตัวอย่าง

เหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุดคือ ไม่มีเกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงในการประเมิน รองลงมาคือวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำให้ไม่จำเป็นต้องประเมิน และอันดับสามคือเป็นเรื่องที่ยากในการประเมิน

ตาราง 4.53 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและ
ข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	1.935 ^b	1	.164		
Continuity Correction ^a	1.162	1	.281		
Likelihood Ratio	1.959	1	.162		
Fisher's Exact Test				.216	.141
Linear-by-Linear Association	1.911	1	.167		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 5.78.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้มีความเป็น
อิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้

เมื่อพิจารณาค่า Continuity Correction ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน
ที่ตั้งไว้จะพบว่าค่า Continuity Correction = 1.162 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic
Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.281 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญคือ
0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกใช้
ปัจจัยข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้

5.9 จำนวนเงินของข้อผิดพลาดที่ผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่
ตรวจสอบ

ตาราง 4-54 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย
จำนวนเงินของข้อผิดพลาดที่ผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		จำนวนเงินของข้อผิดพลาดที่ผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ		รวม
		ไม่ใช่	ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	20	22	42
	%	48%	52%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	25	14	39
	%	64%	36%	100%
รวม	จำนวน	45	36	81
	%	56%	44%	100%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้
ทั้งสิ้น 22 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 52 ส่วนผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยทั้งสิ้น 14 ราย
หรือคิดเป็นร้อยละ 36

ซึ่งเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด อันดับแรกคือ
ทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ รองลงมาคือ ใช้เป็นหลักฐานอ้างอิงในการกำหนดขนาด
ตัวอย่าง ทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ สุดท้ายคือลดปัญหาการใช้ดุลยพินิจในการกำหนด
ขนาดตัวอย่าง

เหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุดคือ ไม่มี
เกณฑ์ที่ใช้อ้างอิงในการประเมิน รองลงมาคือเป็นเรื่องที่ยากในการประเมิน และอันดับสามคือ
วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำให้ไม่จำเป็นต้องประเมิน

ตาราง 4-55 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและจำนวนเงินของข้อผิดพลาดที่ผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ

Chi-Square Tests

	Value	df ^a	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	2.225 ^b	1	.136		
Continuity Correction ^a	1.608	1	.205		
Likelihood Ratio	2.238	1	.135		
Fisher's Exact Test				.180	.102
Linear-by-Linear Association	2.198	1	.138		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 17.33.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้บัญชีจำนวนเงินของข้อผิดพลาดที่ผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บัญชีจำนวนเงินของข้อผิดพลาดที่ผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ

เมื่อพิจารณาค่า Continuity Correction ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้จะพบว่าค่า Continuity Correction = 1.608 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.205 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญคือ 0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกใช้บัญชีจำนวนเงินของข้อผิดพลาดที่ผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ

5.10 ต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบ

ตาราง 4-56 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย ต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบ

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		ต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบ		รวม
		ไม่ใช่	ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	28	14	42
	%	67%	33%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	24	15	39
	%	62%	38%	100%
รวม	จำนวน	52	29	81
	%	64%	36%	100%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบทั้งสิ้น 14 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 33 ส่วนผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยทั้งสิ้น 15 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 38

ซึ่งเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด อันดับแรกคือ หากต้นทุนในการตรวจสอบต่ำผู้สอบสามารถตรวจมากขึ้นซึ่งอาจทำให้พบข้อผิดพลาด รองลงมาคือ หากต้นทุนการตรวจสอบสูงการตรวจในปริมาณที่มากทำให้สำนักงานสิ้นเปลือง

เหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุดคือ ไม่ว่าจะ ต้นทุนเท่าใดก็ต้องตรวจในจำนวนที่เพียงพอต่อการแสดงความเห็น รองลงมาคือสำนักงานไม่ได้กำหนดให้ใช้

ตาราง 4-57 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและ
ต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบ

Chi-Square Tests

	Value	df ^a	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	.231 ^b	1	.631		
Continuity Correction ^a	.062	1	.803		
Likelihood Ratio	.231	1	.631		
Fisher's Exact Test				.651	.401
Linear-by-Linear Association	.229	1	.633		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 13.96.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้ปัจจัยต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัย ต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบ

เมื่อพิจารณาค่า Continuity Correction ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้จะพบว่าค่า Continuity Correction = 0.062 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.803 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญคือ 0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกใช้ปัจจัยต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบ

5.11 ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ

ตาราง 4-58 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย
ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ		รวม
		ไม่ใช่	ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	30	12	42
	%	71%	29%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	22	17	39
	%	56%	44%	100%
รวม	จำนวน	52	29	81
	%	64%	36%	100%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยระยะเวลาที่ใช้ในการ
ตรวจสอบทั้งสิ้น 12 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 29 ส่วนผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยทั้งสิ้น
17 ราย หรือคิดเป็นร้อยละ 44

ซึ่งเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด อันดับแรกคือ
หากระยะเวลาน้อยก็ต้องกำหนดขนาดตัวอย่างเล็กลงเพื่อให้ทันเวลา รองลงมาคือ หากมี
ระยะเวลาเหลืออาจเพิ่มขนาดตัวอย่าง

เหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุดคือ ไม่ว่า
ระยะเวลาเท่าใดก็ต้องตรวจในจำนวนที่เพียงพอต่อการแสดงความเห็น รองลงมาคือสำนักงาน
ไม่ได้กำหนดให้ใช้

ตาราง 4-59 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ

Chi-Square Tests

	Value	df *	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	1.984 ^b	1	.159		
Continuity Correction ^a	1.385	1	.239		
Likelihood Ratio	1.991	1	.158		
Fisher's Exact Test				.173	.120
Linear-by-Linear Association	1.960	1	.162		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 13.96.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้ปัจจัยระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ

เมื่อพิจารณาค่า Continuity Correction ซึ่งเป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้จะพบว่าค่า Continuity Correction = 1.385 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.239 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญคือ 0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกใช้ปัจจัยระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ

5.12 ข้อผิดพลาดรวมทั้งรายการปรับปรุงในงวดบัญชีก่อน

ตาราง 4-60 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดรวมทั้งรายการปรับปรุงในงวดบัญชีก่อน

ประเภทกลุ่มของผู้สอบบัญชี		ข้อผิดพลาดรวมทั้งรายการปรับปรุงในงวดบัญชีก่อน		รวม
		ไม่ใช้	ใช้	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	4	38	42
	%	10%	90%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	4	35	39
	%	10%	90%	100%
รวม	จำนวน	8	73	81
	%	10%	90%	100%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีทั้งสองกลุ่มใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดรวมทั้งรายการปรับปรุงในงวดบัญชีก่อนมากเหมือนกัน โดยผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 90 ส่วนผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 90 เช่นกัน

โดยเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด คือ รายการปรับปรุงในงวดก่อนอาจทำให้ต้องเพิ่มหรือลดขนาดตัวอย่างในการตรวจสอบ รองลงมาคือทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ และสุดท้ายคือทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุด คือ ข้อผิดพลาดของงวดบัญชีก่อน ไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับจำนวนรายการที่ต้องตรวจในงวดปัจจุบัน รองลงมาคือวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำให้ไม่จำเป็นต้องประเมิน สุดท้ายคือไม่มีผลหรือมีผลต่อขนาดตัวอย่างเพียงเล็กน้อยจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา

ตาราง 4-61 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและ
ข้อผิดพลาดรวมทั้งรายการปรับปรุงในงวดบัญชีก่อน

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	.012 ^b	1	.912		
Continuity Correction ^a	.000	1	1.000		
Likelihood Ratio	.012	1	.912		
Fisher's Exact Test				1.000	.601
Linear-by-Linear Association	.012	1	.913		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 2 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 3.85.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดรวมทั้งรายการปรับปรุงใน
งวดบัญชีก่อนมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดรวมทั้งรายการ
ปรับปรุงในงวดบัญชีก่อน

จากตาราง 4-61 พบว่าค่า Continuity Correction = 0.000 ซึ่งมีค่า Asym.Sig
(Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 1.000 ซึ่งมากกว่าระดับ
นัยสำคัญคือ 0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อ
การเลือกใช้ปัจจัยข้อผิดพลาดรวมทั้งรายการปรับปรุงในงวดบัญชีก่อน

5.13 จำนวนหน่วยตัวอย่างในประชากร

ตาราง 4-62 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย
จำนวนหน่วยตัวอย่างในประชากร

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		จำนวนหน่วยตัวอย่างในประชากร		รวม
		ไม่ใช้	ใช้	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	2	40	42
	%	5%	95%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	7	32	39
	%	18%	82%	100%
รวม	จำนวน	9	72	81
	%	11%	89%	100%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีทั้งสองกลุ่มใช้ปัจจัยจำนวนหน่วยตัวอย่างใน
ประชากรมากเหมือนกัน โดยผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าว คิดเป็นร้อยละ 95 ส่วน
ผู้สอบบัญชีกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัยทั้งสิ้นคิดเป็นร้อยละ 82

โดยเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด คือ หาก
ประชากรที่ต้องทำการตรวจสอบมากควรจะต้องตรวจมากขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงจากการแสดง
ความเห็นไม่ตรงกับลักษณะของประชากร รองลงมาคือทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ และ
สุดท้ายคือทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุด คือ
ไม่มีผลหรือมีผลต่อขนาดตัวอย่างเพียงเล็กน้อยจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา รองลงมาคือวิธีการ
กำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำให้ไม่จำเป็นต้องประเมิน

ตาราง 4-63 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและจำนวนหน่วยตัวอย่างในประชากร

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	3.560 ^b	1	.059		
Continuity Correction ^a	2.350	1	.125		
Likelihood Ratio	3.722	1	.054		
Fisher's Exact Test				.081	.061
Linear-by-Linear Association	3.516	1	.061		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 2 cells (50.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 4.33.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้บัญชีจำนวนหน่วยตัวอย่างในประชากรมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บัญชี จำนวนหน่วยตัวอย่างในประชากร

จากตาราง 4-63 พบว่าค่า Continuity Correction = 2.350 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.125 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญคือ 0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกใช้บัญชีจำนวนหน่วยตัวอย่างในประชากร

5.14 การจัดกลุ่มประชากร

ตาราง 4-64 ความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย การจัดกลุ่มประชากร

ประเภทกลุ่มของผู้สอบ บัญชี		การจัดกลุ่มประชากร		รวม
		ไม่ใช่	ใช่	
กลุ่ม Big 4	จำนวน	10	32	42
	%	24%	76%	100%
กลุ่ม Non Big 4	จำนวน	15	24	39
	%	38%	62%	100%
รวม	จำนวน	25	56	81
	%	31%	69%	100%

จากตาราง 4-64 พบว่าผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Big 4 ใช้ปัจจัยดังกล่าวร้อยละ 76 ส่วนผู้สอบบัญชีในกลุ่ม Non Big 4 ใช้ปัจจัย ร้อยละ 62 ซึ่งตรงกับข้อสรุป นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกใช้ปัจจัยการจัดกลุ่มประชากร

โดยเหตุผลที่ใช้ปัจจัยดังกล่าวในการกำหนดขนาดตัวอย่างมากที่สุด คือหากมีการจัดกลุ่มดีทำให้ขนาดตัวอย่างลดลง รองลงมาคือทำให้ขนาดตัวอย่างมีความน่าเชื่อถือ และสุดท้ายคือทำให้ผลงานตรวจสอบมีความน่าเชื่อถือ

ส่วนเหตุผลที่ผู้สอบบัญชีไม่นำปัจจัยดังกล่าวมาใช้ในการพิจารณามากที่สุด คือไม่มีผลหรือมีผลต่อขนาดตัวอย่างเพียงเล็กน้อยจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณา รองลงมาคือวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ผู้สอบบัญชีใช้ทำให้ไม่จำเป็นต้องประเมิน

ตาราง 4-65 การทดสอบ ความเป็นอิสระระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีและการจัดกลุ่มประชากร

Chi-Square Tests					
	Value	df ^a	Asymp. Sig. (2-sided)	Exact Sig. (2-sided)	Exact Sig. (1-sided)
Pearson Chi-Square	2.035 ^b	1	.154		
Continuity Correction ^a	1.406	1	.236		
Likelihood Ratio	2.042	1	.153		
Fisher's Exact Test				.229	.118
Linear-by-Linear Association	2.009	1	.156		
N of Valid Cases	81				

a. Computed only for a 2x2 table

b. 0 cells (.0%) have expected count less than 5. The minimum expected count is 12.04.

H_0 : ประเภทของผู้สอบบัญชีและการเลือกใช้บัญชีการจัดกลุ่มประชากรมีความเป็นอิสระต่อกัน

H_1 : ประเภทของผู้สอบบัญชีมีอิทธิพลต่อการเลือกใช้บัญชีการจัดกลุ่มประชากร

จากตาราง 4-65 พบว่าค่า Continuity Correction = 1.406 ซึ่งมีค่า Asym.Sig (Asymptotic Significance) ของการทดสอบแบบสองข้าง (2-sided) = 0.236 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญคือ 0.05 ซึ่งไม่สามารถปฏิเสธสมมติฐานหลัก นั่นคือประเภทของผู้สอบบัญชีไม่มีผลต่อการเลือกใช้บัญชีการจัดกลุ่มประชากร

จากผลการวิเคราะห์ ความแตกต่างในการใช้ปัจจัยเพื่อกำหนดขนาดตัวอย่าง ระหว่างผู้สอบบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 และผู้สอบบัญชีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 พบว่า ภายในกลุ่มของผู้สอบบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 มีการใช้ปัจจัยเพื่อกำหนดขนาดตัวอย่างที่คล้ายคลึงกัน และมีบางส่วนของผู้สอบบัญชีที่ไม่ได้ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 ที่มีลักษณะการใช้ปัจจัยที่คล้ายกับผู้สอบบัญชีที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 ซึ่งจากการวิเคราะห์การใช้ปัจจัยเพื่อกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยพิจารณาการเป็นผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่ได้รับความเห็นชอบโดย ก.ล.ต. พบการใช้ปัจจัยดังนี้

ตาราง 4-66 สรุปความสัมพันธ์ระหว่างประเภทของผู้สอบบัญชีกับการใช้ปัจจัย เพื่อกำหนดขนาดตัวอย่าง

ปัจจัย	ร้อยละของผู้สอบบัญชีที่ได้รับ ความเห็นชอบจาก ก.ล.ต.	
	ใช่	ไม่ใช่
1. ความเชื่อมั่นที่ผู้สอบบัญชีต้องการในระบบบัญชีและระบบการควบคุมภายใน	100%	0%
2. อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมที่ผู้สอบบัญชียอมรับได้	100%	0%
3. อัตราเบี่ยงเบนจากวิธีการควบคุมซึ่งผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ	100%	0%
4. ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปได้ว่าความเสี่ยงจากการควบคุมอยู่ในระดับต่ำกว่าที่เป็นอยู่จริง	100%	0%
5. ความเสี่ยงสืบเนื่อง	100%	0%
6. ความเสี่ยงจากการควบคุม	100%	0%
7. ความเสี่ยงที่ผู้สอบบัญชีจะสรุปว่าไม่มีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญแต่ในข้อเท็จจริงมีข้อผิดพลาดที่เป็นสาระสำคัญ	100%	0%
8. ข้อผิดพลาดที่ยอมรับได้	100%	0%
9. จำนวนเงินของข้อผิดพลาดที่ผู้สอบบัญชีคาดว่าจะพบในประชากรที่ตรวจสอบ	100%	0%
10. ต้นทุนที่ใช้ในการตรวจสอบ	29%	71%
11. ระยะเวลาที่ใช้ในการตรวจสอบ	41%	59%

ปัจจัย	ร้อยละของผู้สอบบัญชีที่ได้รับ ความเห็นชอบจาก ก.ล.ต.	
	ใช่	ไม่ใช่
12. ข้อผิดพลาดรวมทั้งรายการปรับปรุงในงวดบัญชีก่อน	82%	18%
13. จำนวนหน่วยตัวอย่างในประชากร	88%	12%
14. การจัดกลุ่มประชากร	82%	18%

จากตารางพบว่า ผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งที่ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 และไม่ได้ปฏิบัติงานในสำนักงาน Big 4 มีลักษณะการใช้ปัจจัยที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งลักษณะดังกล่าวอาจเนื่องมาจากการได้รับความเห็นชอบจาก ก.ล.ต. ซึ่งผู้สอบบัญชีอยู่ภายใต้กฎหมาย มาตรฐานหรือหลักเกณฑ์ต่างๆ ที่เหมือนกันทำให้การปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชีมีลักษณะคล้ายกัน

